

Preklad z anglického jazyka

Ref. Ares(2022)6094459 - 02/09/2022

EURÓPSKA KOMISIA
GENERÁLNE RIADITEĽSTVO PRE KOMUNIKAČNÉ SIETE, OBSAH A
TECHNOLÓGIE

Konektivita
Riaditeľ

Brusel
CNECT.B.2.002/PP

Pán Anton Smitka
Telecom, Poštové služby, Galileo,
Cestovný ruch
Stále zastúpenie SR pri EÚ
Avenue de Cortenbergh 79
1000 Brusel
Belgicko
anton.smitka@mzv.sk

Vážený pán Smitka,

ďakujeme za vaše otázky týkajúce sa ustanovení o prístupe v Európskom kódexe elektronickej komunikácie.

Odpovede na tieto otázky nájdete v prílohe. Bol by som Vám vďačný, keby ste ich postúpili príslušným slovenským orgánom.

Upozorňujeme, že nižšie uvedené odpovede slúžia len na informačné účely a nemali by sa považovať za záväzný výklad príslušných ustanovení. Jediným orgánom oprávneným poskytovať záväzné vyhlásenia týkajúce sa výkladu práva EÚ je Súdny dvor EÚ.

Verím, že vašim kolegom v Bratislave bude toto vysvetlenie užitočné.

S úctou

Rita WEZENBEEK

Commission européenne/Europese Commissie, 1049 Bruxelles/Brusel, BELGICKO - Tel. +32 22991111
Kancelária: L-51 05/DCS - Tel. priama linka +32 229-58656

Pawel.POKORSKI@ec.europa.eu

Elektronicky podpísané dňa 02/09/2022 12:36 (UTC+02) v súlade s článkom 11 rozhodnutia Komisie (EÚ) 2021/2121

EURÓPSKA KOMISIA
GENERÁLNE RIADITEĽSTVO PRE KOMUNIKAČNÉ SIETE, OBSAH A
TECHNOLÓGIE

Konektivita

Brusel
CNECT.B.2.002/PP

Príloha

**Odpovede na otázky týkajúce sa ustanovení o prístupe do EECC
(Európsky kódex elektronickej komunikácie)**

- (1) Aký nástroj EECC možno použiť na odstránenie obmedzení, ktoré bránia podnikom vyjednávať recipročné technické a obchodné podmienky prístupu alebo prepojenia v súlade s právom Únie v prípade zlyhania pri vyjednávaní, a to aj vzhľadom na odôvodnenie 144, v ktorom sa uvádza, že Národné regulačné orgány by mali mať právomoc zabezpečiť, ak obchodné rokovania zlyhajú, primeraný prístup a prepojenie a interoperabilitu služieb v záujme koncových používateľov?**

Odôvodnenie 144 je neoperatívne ustanovenie a malo by sa vždy interpretovať v súlade s podstatnými ustanoveniami tejto smernice, ktorá je nástrojom maximálnej harmonizácie.

V článku 61 EECC sa stanovuje podrobný súbor konkrétnych okolností, za ktorých by národné regulačné orgány (NRO) boli oprávnené uložiť podnikom povinnosti týkajúce sa prístupu. Práve toto ustanovenie by NRO mali mať na pamäti pri ukladaní prístupových povinností mimo opatrení, ktoré možno prijať v súvislosti s podnikmi, ktoré majú buď samostatne alebo v spojení s inými, významnú trhovú silu. Tieto ustanovenia sa majú uplatňovať od prípadu k prípadu a nemali by sa chápať tak, že umožňujú orgánom členských štátov ukladať všeobecné povinnosti týkajúce sa prístupu, ktoré nespádajú do rozsahu pôsobnosti EHSC. Podľa názoru Generálneho riaditeľstva pre komunikačné siete, obsah a technológie (DG CNECT) § 57 ods. 1 slovenského Zákona o elektronických komunikáciách naozaj nepatrí do pôsobnosti EECC.

Ak ide o podniky, ktoré majú buď samostatne alebo v spojení s inými významnú trhovú silu, uplatňujú sa ustanovenia článku 68 EECC. Každému uloženiu povinnosti prístupu by v tomto prípade mala predchádzať analýza trhu podľa článku 67 EECC.

Okrem týchto ustanovení sa NRO môžu odvolať aj na uloženie povinností, a to aj v prípade národného roamingu, prostredníctvom práv na používanie rádiového frekvenčného spektra v súlade s článkom 47 EECC. Okrem toho článok 32 ods. 10 EECC umožňuje NRO za výnimočných okolností, keď sa NRO domnieva, že existuje naliehavá potreba konať s cieľom chrániť hospodársku súťaž a chrániť záujmy používateľov, okamžite prijať primerané a dočasné opatrenia v súlade s

procedurálnymi ustanoveniami článku 32 ods. (10) v súvislosti s opatreniami, ktoré možno prijať v súvislosti s podnikmi, ktoré majú buď jednotlivo, alebo spoločne s inými, významnú trhovú silu. Každé takéto opatrenie by muselo byť odôvodnené naliehavým dôvodom verejného záujmu (napr. ochrana voľnej súťaže alebo ochrana spotrebiteľa), čo si vyžaduje dostatočné a presvedčivé odôvodnenie (prípadne dôkazy, podľa daného prípadu); tiež by musela byť primeraná, v súlade s právnou istotou a základnými právami zakotvenými v Charte základných práv EÚ.

- (2) NRO sa domnieva, že ak má EECC za cieľ legitímne riešiť situáciu, kde podnik požadujúci prístup od iného podniku na poskytovanie svojich služieb nie je schopný vyjednať primeraný prístup, prepojenie alebo interoperabilitu (t. j. poskytovateľ prístupu neuplatňuje túto podmienku v dobrej viere), musí existovať inštitút/proces, ktorým národný regulačný orgán vykoná svoju právomoc uvedenú v odôvodnení 144 EHSC.**

Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1 a 2, článok 61 ods. 4 EECC, harmonizuje podmienky pre uloženie veľkoobchodného prístupu s tým, že takýto prístup sa má uložiť len vtedy, ak je táto možnosť jasne stanovená pri udeľovaní práv na používanie rádiového frekvenčného spektra, a ak je to opodstatnené na základe toho, že v oblasti, na ktorú sa vzťahujú takéto záväzky, trhom riadené zavádzanie infraštruktúry na poskytovanie sietí alebo služieb, ktoré sa spoliehajú na využívanie rádiového frekvenčného spektra, podlieha neprekonateľným ekonomickým alebo fyzickým prekážkam, a preto prístup koncových používateľov k sieťam alebo službám je výrazne nedostatočný alebo chýba. Toto ustanovenie bolo poskytnuté na pokrytie extrémnych prípadov vo vidieckych oblastiach, nie však na poskytovanie národného roamingu na časti územia krajiny.

- (3) Ktoré ustanovenie EECC alebo právo Únie bráni členskému štátu, aby pri snahe zabezpečiť primeraný prístup a prepojenie splnil záväzok poskytnúť prístup (v súlade so všeobecnými cieľmi EECC ako podmienkou pre takéto rozhodnutie o prístupe)?**

Pozrite si odpoveď na otázky 1 a 2. EECC nekladie operátorom žiadnu všeobecnú povinnosť poskytovať prístup k ich sieti alebo zariadeniam okrem tých špecifických záväzkov, ktoré sú uvedené vyššie, najmä podľa článku 60 ods. 1 EECC. Vyvodiť takúto všeobecnú povinnosť z ustanovení tejto smernice by bolo v rozpore s jedným z jej základných cieľov, ktorým je podpora hospodárskej súťaže (pozri okrem iného odôvodnenie 23).

- (4) Podľa ktorého ustanovenia EHSC alebo práva Únie nemôže byť prístup predmetom riešenia sporov medzi podnikmi (článok 26 EECC), najmä v prípade, ak sú splnené všeobecné ciele a ak rokovania zlyhali, alebo ak nie je možné klasifikovať rokovania ako v dobrej viere? Na základe precedenčného práva o prístupe a princípoch sa NRO domnieva, že nie je špecifikovaná ani forma, ani vyčerpávajúci (dokonca ani negatívny) spôsob riešenia neúspešných rokovaní o prístupe, ani forma a spôsob, akým členský štát uplatňuje svoju právomoc na zabezpečenie primeraného prístupu.**

Spory podľa článku 26 EECC možno začať a riešiť, ak tento spor vznikne v súvislosti s existujúcimi záväzkami podľa EECC medzi poskytovateľmi elektronických

komunikačných sietí alebo služieb v členskom štáte alebo medzi takýmito podnikmi a inými podnikmi v členskom štáte, ktoré majú výhody zo záväzkov prístupu alebo prepojenia alebo medzi poskytovateľmi elektronických komunikačných sietí alebo služieb v členskom štáte a poskytovateľmi pridružených zariadení. Ak sa spor týka záväzkov podľa článku 61 EECC, mali by sa rešpektovať osobitné ustanovenia tohto článku.

- (5) Ako Európska komisia vykladá definíciu prístupu, ktorá sama osebe zahŕňa prístup k pevným a mobilným sieťam, najmä prístup k roamingu? Kde konkrétne EECC zužuje definíciu na konkrétnu formu roamingu ako napr. len medzinárodný roaming, ktorý je upravený samostatnými nariadeniami EP a Rady? NRO dospel k záveru, že definíciu „prístupu“ nemožno zúžiť a NRO nemôže pod pojem „prístup“ zahrnúť iba vybrané formy prístupu, a to s ohľadom na veľmi širokú definíciu „prístupu“ a s cieľom rozvíjať hospodársku súťaž (pozri v článku 2 ods. 27 EHSC).**

„Prístup“ je definovaný v článku 2 ods. 27 EECC. Zatiaľ čo prístup k pevným a mobilným sieťam vrátane veľkoobchodného mobilného pôvodu (t. j. „národný roaming“) patrí do rozsahu „prístupu“, nie všetky práva a povinnosti podnikov súvisiace s „prístupom“ môžu byť interpretované ako jednoznačné právo a povinnosť poskytovať veľkoobchodné mobilné služby bez toho, aby NRO vykonal proces analýzy trhu.